

כולל "פורת יוסף"
ע"ש ר' יוסף בן ר' סעדיה חדד ז"ל
רח' זבולון 37 גדרה

זמני השבת

בניסת השבת: 18:05
יציאת השבת: 18:04

עלון מס' 103
כ"ב תשרי תשע"א
שמחת תורה

שיהיו דברי תורה "מחודדין בפיר"...

"מדוע קבעו זוכמים את שמות התורה בתאריך זה

הרי קבלנו בשבעות?

משל למלך אחד, שהיתה לו בת יחידה. כשהגיעה לפרקה להנשא, אמרה הבת לאביה שהיא מעוניינת בחתן ממשפחה פשוטה כדי שלא יתגאה עליה, רק חשוב לה שיהיה מחונן במידות טובות. בלית ברירה שלח המלך את עבדיו למצוא חתן כרצון בתו.

נמצא החתן המבוקש, יפה ובעל מידות טובות, הובא לפני המלך ונמצא כלי מלא חכמה. הוצעה לו הנסיכה לאישה, התרגש הנער ואמר: "מה אני ומה חיי שאזכה להיות חתן המלך..." החתונה נערכה ברוב פאר והדר...

לאחר שנה מיום החתונה נגש החתן למלך ואמר: "ברצוני להזמין לשמחת חתונת בתך". חשב המלך שהוא מתלוצץ עמו, שהרי כבר עברה שנה מחתונתם.

הסביר החתן: "בשעת החופה, כשכולם היו שרים ורוקדים, לבי היה מלא עצב ודאגה, הרהרתי מה ראה המלך לתת את בתו לנער כפרי שכמוני, שהרי בד"כ משיא המלך את בתו לבן מלכים כיאה למעמדו? אלא בודאי הכלה פגועה בגופה או בנפשה ולכן התפשרו ולקחו אותי..."

...אולם לאחר שהכרתי את הכלה נוכחתי לדעת שהיא כלילת המעלות ובריאיה לחלוטין, ולכן חפץ אני לשחזר את החתונה כי עכשיו שמחתי שלימה נטולת דאגות..."

כשמוע המלך את דבריו התרגש וקיים את בקשתו...

הנמשל: כשקבלו בני את התורה, לא שמחו

בלב שלם, כי חשבו מדוע דווקא בנו בחר ה' לתת לנו את התורה שהיתה אמון אצלו תתקע דורות לפני בריאת העולם? כנראה יש בתורה חוקים ומשפטים משונים ומגבלות שאי אפשר לעמוד בהן... אולם לאחר שסיימו בני את התורה ונוכחו לדעת כי דרכיה דרכי נועם והתורה מתוקה מדבש (למי שבאמת למד וזכה לטעום), אשר כל חפצי העולם הזה לא ישוו למילה אחת של התורה, לכן הם שמחים ועושים שמחת תורה, כי עתה השמחה היא מכל הלב ובנפש חפצה.

בשם המגיד מזובנא

המרבח בכל מיני שמחות לפני ספר התורה
בזה מעורר גם כן למעלה בעולמות העליונים קדושים שמחה וחדווה עצומה וכל הזהיר בשמחה של תורה ביום הזה בטוח שלא תפסוק תורה מזרעו.
"יסוד ושורש העבודה"

"נגילה ושמחה בד"

מותי השמחה אמיתית?
ששמחים "בד" בבורא יתברך,
במצוותיו.

"חגים וזמנים"

דיני

הזכרת גשמים

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

כאשר בתפלת מוסף של יום טוב האחרון של חג הסוכות

(שמיני עצרת - שמחת תורה) מתחילים לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" במקום "מוריד הטל". מקום ההזכרה היא בברכה שנייה, מפני שעניינה הוא תחיית המתים, והגשמים הם חיים לעולם כתחיית המתים.

למרות שהיה ראוי להזכיר הגשמים מיום טוב הראשון של חג הסוכות, כיוון שבו נידונים על המים, מכל מקום לפי שהגשמים הם סימן קללה בחג הסוכות שאי אפשר לישוב בסוכה בשעת הגשם, לכן אין מזכירים הגשם עד עבור שבעה ימי ישיבה בסוכה. ומתחילים להזכיר רק בתפילת מוסף לפי שאז מצויים כל העם בבית הכנסת.

גם אם טעה בימות הגשמים, ולא אמר 'מוריד הגשם', אין מחזירים אותו, כיוון שמכל מקום אמר 'מוריד הטל', ושיבח לבוא יתברך בדבר שהוא

צורך העולם (ואינו דומה לשאלת גשמים בברכת השנים, שאם לא שאל מחזירים אותו). אלא שאם נזכר באמצע הברכה, טוב שיחזור לומר 'מוריד הגשם' וימשיך משם והלאה. ואם חתם ואמר "ברוך אתה ה' מחיה המתים", ימשיך "אתה קדוש" ולא יפסיק לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם" בין ברכה לברכה. ואף אם אמר רק "ברוך אתה ה'" אינו רשאי לסיים ולומר "למדני חוקיך" (שיהיה כקורא פסוק) ולחזור ולהזכיר "מוריד הגשם", אלא יסיים מחיה המתים, וימשיך כסדר.

וטוב לומר בשמיני עצרת 90 פעם מתחילת ברכת 'אתה גיבור לעולם' עד 'משיב הרוח ומוריד הגשם', כנגד שלשים יום שאומר בכל יום שלש פעמים כן. כדי להבטיח שמכאן ולהבא יזכיר מה שצריך, מכיוון שהכול תלוי בהרגל לשונו.

מספרים על הגאון האדיר רבי עקיבא איגר זיע"א, גאון הגאונים, מחבר גליון הש"ס, שבכל שנה היה הקהל מכבד את הרב כחתן תורה בשמחת תורה, כך למעלה מחמישים שנה.

פעם אחת עלה הרב לברך בתורה בעליית חתן תורה כנהוג, ובמקום לברך החל לבכות. בוכה בוכה הרב, וכל הציבור הקדוש המה ראו כן תמהו ושאלו את הרב למה בוכה?? אמר להם הרב: "למעלה מחמישים שנה אני חתן תורה ומעולם לא זכיתי להכיר את הכלה!!"

הרב שהיה גאון אדיר, החידושים שלו על התורה ועל הש"ס כמעט ואי אפשר להבין אותם, והוא אומר שעדיין אינו מכיר את הכלה!! ולא נחשוד חלילה שאמר זאת בהלצה. מה אנו נענה אחריו? אנחנו כן מכירים את הכלה?? אנחנו מקיימים מה שהכלה מצווה אותנו?? אמת שאנחנו שמחים בשמחת התורה, השאלה אם התורה ג"כ שמחה בנו? בתור בנים ותלמידים של התלמידים.

אדם שלא בא כל השנה ללמוד תורה, שכבר "בעלינו לשבח", הוא עם רגל וחצי בחוץ, ובסוף השנה הוא בא לשמוח בשמחת התורה?? האם התורה גם כן שמחה בו??

בני בנימין

העולם נמשל לים סוער,

מי שאינו בונה לעצמו גשרי בטחון איתנים ועושה דרכו מאי אחד למשנהו, משיעור תורה לשיעור תורה, משבת לשבת,

הן יטבע בסערות הים...

~ החתם סופר ~

בנוהג שבועלם, אדם המבקש לקנות סחורה שאיננו מבין את טיבה ביותר, שואל הוא למבינים גדולים ממנו, ואם הוא רואה סוחר ותיק הרודף אחר סחורה זו וחפץ מאוד לקנותה, אזי בטוחים בוודאות כי הסחורה משובחת ושווה את דמיה.

אודות התורה הקדושה נא': **כי המלאכים חפצו לקבלה שנא' "תנה הודך על השמים"** ומאחר שהתורה היא רוחנית ואף המלאכים רוחניים, הרי מובן שהמלאכים היו מבינים ביותר בערכה של תורה.

ומעתה מה גדולה צריכה להיות השמחה שכשמשנה רבנו ניצח בויכוחו את המלאכים וקיבל את התורה בשבילנו, עלינו להבין את חשיבות לימוד התורה הקדושה שקיבלנו...

מתוך דברי הח"ח באסיפה אודות החינוך בת"ת

